

De creatie van "nieuwe" kleuren bij de Komorner

Tekst en foto's: Jan Lombard - Republic of South Africa

Sinds 1999, fok en exposeer ik Komorner Tuimelaars. In Zuid Afrika hebben we het Amerikaanse type. In vergelijking met het Europese type hebben onze duiven een bredere kap, grotere rozetten en een meer opgerichte stand, waarbij een loodlijn vanuit het oog onder het midden van de voet moet uitkomen. Mijn uitgangsmateriaal importeerde ik van Jim Mueller in Californië USA. Voordat ik Komorners fokte, hield ik Engelse Modena's en was gewend aan een grote verscheidenheid aan kleuren. De Komorners van Jim waren (recessief) rood en geel in de ekstertekening. Ik hield van mijn nieuwe ras maar raakte snel uitgekeken op het beperkte aantal kleuren. Omdat er geen andere Komorners in Zuid Afrika voorkwamen, besloot ik – door kruising met Mookee's - de kleur zwart in te brengen. Na een aantal generaties van terugparing op raszuivere Komorners, verbeterde de zwarte kleur van de Komorner zich snel. Uiteindelijk scoorde ik bij de top 7 tijdens de Griqualand West Regional Show in 2003 met een zwart geëksteerde Komorner, die dus 5 generaties ervoor, een Mokee als voorouder had.

Vervolgens ontving ik een prachtige zwart geëksteerde doffer uit Canada. De alom bekende Pauwstaart fokker en keurmeester, Ben Ferber, was degene die er voor zorgde dat ik in het bezit kwam van deze vogel. Ben Ferber keurde Pauwstaarten tijdens de National Show in Kimberley (SA) in 2001.

Ik verraste Ben met een stropdas waarop een Pauwstaart stond afgebeeld en verwachtte daar eigenlijk niets voor terug. Ik was dan ook zeer verbaasd en opgewonden toen ik van Pauwstaartfokkers hoorde dat Ben een duif naar me had opgestuurd. Met deze duif in mijn hok, was mijn zwarte stam Komorners op weg om de beste stam voor zwarte Komorners in het land te worden.

Ondertussen begon ik alweer uit te zien naar een volgende kleuruitdaging . . .

In februari 2001 importeerde ik een aantal èènkleurige (selfs) Komorner tuimelaars van Joe T. Powers uit Pennsylvania. Men noemt ze eenkleurig om ze te onderscheiden van ekstergetekende. In feite waren het gekraste dieren met de spread factor (solid coloured). Op dat moment had ik de beschikking over een scala van kleuren, zoals recessief rood, indigo, faded, reduced (verdund), qualmond, bruin, verdund, spread, geband en gekrast. Ik genoot van het onderling kruisen van deze erfelijkheidfactoren en exporteerde qualmond en faded duiven naar Duitsland.

Het milky gen (b.v. Lahore silver) had altijd al mijn bijzondere aandacht, speciaal in combinatie met blauw/zwart pigment en de spread factor. Deze specifieke gen-combinatie wordt lavendel genoemd en ik besloot een fokschema op te zetten om lavendel geëksterde Komorner Tuimelaars te maken.

Omdat het milky gen recessief is, mocht ik ervan uitgaan dat het F1 resultaat uit een blauw gekraste Komorner Tuimelaar, maal een milky blauwgebande Mokee, allemaal blauw zou zijn. Van mijn vorige kruisingsexperiment met zwarte Mokee's wist ik dat de halsactie (het sidderen) van de Mokee, bij de tweede of derde generatie verdween. Tevens wist ik dat de ekstertekening, na voldoende terugparingen op goed getekende Komorner Tuimelaars, weer volledig terugkwam. Ik was dan ook verbaasd toen mijn eerste twee jongen al milky kleurig bleken te zijn. Het dofferjong was gekrast en de duivin was geband, maar beiden hadden een aantal witte slagpennen. Toen ik hierover met Joe Powers contact opnam, wist die me te vertellen dat de bruin gekraste Komorner Tuimelaar duivin die hij me had gestuurd, een kans van 50% had om milky bij zich te hebben en het was haar blauwgekraste zoon - die ik als uitgangsmateriaal had gebruikt - die dus het

meegekregen milky gen al moest hebben ingebracht. Het feit dat deze doffer dus het milky gen bleek te voeren, scheelde mij één fokgeneratie.

De twee milky F1 jongen paarde ik aan goede raszuivere ekstergetekende Komorner Tuimelaars. Zoals verwacht leverde dit in de F2 zwarte dieren op. Uiteindelijk bracht ik drie stellen groot, die mij via inteelt twee milky blauwgekraste doffers F3 opleverden, met 75% Komorner Tuimelaar bloed.

Vervolgens werden deze milky doffers gepaard aan raszuivere zwartgeëksterde Komorner Tuimelaar duivinnen. Deze F4 (87,5% KT) waren weer zwart – vanwege het recessieve milky gen. Door inteelt fokte ik 3 lavendel jongen uit deze F4. Deze F5 jongen hebben de gewenste kleurgenen combinatie, dus: spread, blauw/zwart pigment en een dubbele dosis van het milky gen. Op dit moment hebben ze al meer dan 10 witte slagpennen, dus kruipt het wit al op naar het vleugelschild. Bovendien is de gezichtstekening al bijna gelijk aan die van de raszuivere Komorner Tuimelaars. Het zal mij waarschijnlijk nog een viertal generaties kosten om ze op showkwaliteit te brengen. De komende lente zullen ze weer gepaard worden aan raszuivere Komorners, en dit keer met nakomelingen uit de Canadese bloedlijn, verkregen van de doffer die Ben Ferber me stuurde.

Het bovenstaande fokprogramma was alleen maar mogelijk doordat ik twee generaties per jaar kon produceren. Bij het begin van het broedseizoen, wat in augustus valt in Zuid Afrika, paarde ik de milkykleurige jongen aan de beste ekstergetekende Komorner Tuimelaars die ik had. Ik gebruikte meerdere koppels voedsterduiven om er zeker van te zijn dat ik twee tot drie legsels eieren kwijt kon in zo'n kort mogelijke tijd. Vervolgens werden de fokkoppels uit elkaar gehaald en kregen ze 'n maand rust voordat ik de raszuivere Komorners uit mijn stam showduiven ging gebruiken. In maart waren de jongen van de in augustus gelegde eieren (zwart maar milky verervend) oud genoeg zodat zij gepaard konden worden. Gewoonlijk heb ik daar dan weer twee stellen jongen uit, voordat de winter begint. Met wat geluk zullen er dan bij die laatste ronde weer wat milky

gekleurde jongen zitten die op hun beurt in augustus (volgende lente) weer aan raszuivere Komorner Tuimelaars gepaard kunnen worden.

Ik zou zelfs wat lavendel kleurige jongen aan recessief rood ekstergetekende raszuivere Komorner Tuimelaars kunnen paren om daarmee pink (roze) te maken. Pink is de combinatie van recessief rood en milky – beiden in fokzuivere vorm. En omdat beide genen recessief zijn, is er een kans van 1 op 16 dat ik een pinkkleurig jong zal fokken uit twee zwarten die beiden een enkele dosis (fokonzuiver) recessief rood en milky bij zich hebben. Ik kan geluk hebben door al in de eerste ronde een pinkkleurige te fokken, maar het kan ook héél lang gaan duren. Een pinkkleurige ekstergetekende Komorner Tuimelaar is vanwege het geringe contrast ook geen aantrekkelijke kleurslag. Daarom zullen veel duivenfokkers er niet veel moeite aan besteden. Maar wanneer je een fokker spreekt die het gelukt is een pinkkleurige duif te fokken, dan kom je erachter dat het waard is om zoiets te bereiken. Daarbij moet ik vermelden dat de pinkkleur bij de Lahores niet zeldzaam is, maar bij andere rassen is dat wel het geval. De Lahores niet meegerekend, zag ik slechts twee keer een pinkkleurige duif in de 10 jaar dat ik met deze prachtige hobby bezig ben.

Copyright ©2005 Aviculture Europe. All rights reserved by VBC

*Goldsmid
Bart Oste*

18 kt gouden birminghamroller

Goldsmith Bart Oste can design for you:
pigeons, chickens, horses, cats or any other,
each jewel handmade, unique and in conformity of the customer's wish.
Have a look at his unique collection at www.bartoste.com

Or just admire his very special pigeons at
<http://users.pandora.be/birminghamrollers/>